radu & asociații
Veritas, Fiducia, Sapientia.

COLECȚIA «DREPTUL SALUBRIZĂRII ȘI AL GESTIONĂRII DEȘEURILOR»

Contractul cu asociația, plata de la primărie.

Protecția juridică a operatorului de salubrizare atunci când contractul de delegare este semnat de asociația de dezvoltare intercomunitară, iar obligația de plată revine fiecărei unități administrativ-teritoriale.

Av. Radu Mihai
S.C.P.A. Radu și Asociații · București

Studiu · Ediția I
Noiembrie 2026

CUPRINS

Ce găsiți în acest studiu.

De la teza de principiu — finanțarea serviciului este sarcina unității administrativ-teritoriale — la testul de identificare a debitorului, la jurisprudența verificată, la clauzele care trebuie să existe în contract și la matricea acțiunilor în instanță.

SINTEZĂ	Rezumat. Zece teze.	3
CAPITOLUL 1	Patru blocaje și un singur numitor comun.	4
CAPITOLUL 2	Finanțarea serviciului este sarcina unității, nu a operatorului.	5
CAPITOLUL 3	Cadrul legal, în numerotarea în vigoare.	7
CAPITOLUL 4	Testul debitorului în trei pași.	12
CAPITOLUL 5	Jurisprudența: ce este stabilit și ce rămâne divergent.	14
CAPITOLUL 6	Calificarea juridică a raportului.	18
CAPITOLUL 7	Apărările unității administrativ-teritoriale și răspunsul tehnic.	20
CAPITOLUL 8	Mecanismul de protecție — arhitectura contractuală.	21
CAPITOLUL 9	Mecanismul de protecție — procedura în șapte pași.	22
CAPITOLUL 10	Matricea acțiunilor.	23
CAPITOLUL 11	Propuneri de lege ferenda.	24
CAPITOLUL 12	Mecanismul de compensare din O.U.G. nr. 41/2026.	25
CAPITOLUL 13	Propunere: mecanismul permanent de compensare.	28
ANEXA 1	Notificare de punere în întârziere.	32
ANEXA 2	Clauză-model privind fluxul financiar și debitorul.	33

CHECK-LIST Dosarul înainte de acțiune. 34

SURSE Surse. 35

SINTEZĂ

Rezumat. Zece teze.

Problema nu este că operatorul nu are contract cu primăria. Problema este că primăria crede că nu are contract cu operatorul.

Configurația este cunoscută: contractul de delegare a gestiunii este semnat de asociația de dezvoltare intercomunitară, însă asociația nu plătește nimic, iar facturile merg către fiecare unitate administrativ-teritorială membră. Unele nu adoptă hotărârea de aprobare a taxei. Altele răspund că nu au contract cu operatorul. Altele tac și nu plătesc. Altele refuză să recunoască efectele contractului invocând propriul litigiu cu asociația. Rezultatul este același: serviciul se prestează, iar prețul lui rămâne neîncasat.

Studiul pornește de la o premisă pe care legea o confirmă în litera ei: **finanțarea serviciului de salubrizare este o obligație a unității administrativ-teritoriale, nu a operatorului**. Operatorul prestează pe riscul și răspunderea sa, dar nu finanțează serviciul public al comunității. Din această premisă decurg zece teze.

1. **Delegatarul este unitatea administrativ-teritorială, nu asociația.** Art. 29 alin. (7) din Legea nr. 51/2006 spune expres că asociația poate încheia contractul „în numele și pe seama unităților administrativ-teritoriale membre, **care au calitatea de delegatar**”.[1] Semnatarul nu este partea.

2. **Asociația este mandatar, nu debitor.** Ea este o structură de cooperare cu personalitate juridică de drept privat, finanțată din contribuțiile membrilor, fără venituri proprii afectate plății prețului serviciului.

3. **Competența de a institui sursa de plată nu poate fi mandatată.** Art. 6 alin. (3) din Legea nr. 101/2006 exclude expres din sfera mandatului către asociație tocmai atribuțiile privind taxa de salubrizare.[2] Consiliul local rămâne singurul care poate deschide robinetul financiar.

4. **Hotărârea de aprobare a tarifelor este, prin ea însăși, temei de facturare.** Art. 47 alin. (1) din Legea nr. 101/2006 înlătură expres necesitatea vreunui act adițional.

5. **Neadoptarea hotărârii privind taxa nu suspendă dreptul de a factura.** Art. 54 alin. (4) dă operatorului dreptul de a factura unitatea administrativ-teritorială la nivelul tarifelor aprobate de asociație, diferența suportându-se de la bugetul local.

6. **Factura este titlu executoriu.** Art. 42 alin. (6^1) din Legea nr. 51/2006 nu distinge după calitatea debitorului; Curtea Constituțională a validat textul într-o cauză izvorâtă chiar dintr-un debit de salubrizare.[3]

7. **Apărarea „plătesc doar din ce încasez” a fost deja respinsă în jurisprudență.** Obligația de plată a unității administrativ-teritoriale nu este condiționată de gradul de colectare de la cetățeni.[4]

8. **Consiliul local poate fi obligat în justiție să adopte hotărârea.** Obligarea retroactivă, de la data cererii de ajustare, a fost confirmată în apel și pusă în executare silită.[5]

9. **Obligațiile unităților administrativ-teritoriale sunt divizibile, nu solidare.** Solidaritatea nu se prezumă. Fiecare unitate răspunde pentru cantitățile provenite din raza sa, ceea ce impune o structură de facturare și de probă pe unitate.

10 **Riscul se mută prin contract și prin procedură, nu prin corespondență.** Clauza privind fluxul financiar, recunoașterea anuală a datoriei, angajamentul bugetar și disciplina notificării fac diferența între o creanță care se recuperează și una care se prescrie.

ATENȚIE

Ce corectează acest studiu

Legea nr. 101/2006 a fost republicată în Monitorul Oficial nr. 920 din 12 octombrie 2023, cu renumerotarea integrală a textului. Materialele redactate anterior — inclusiv analize altminteri corecte — trimit la art. 24, 25, 26 sau 35, texte care astăzi poartă alte numere. Textul-cheie al acestei materii, fostul art. 35 alin. (5), este astăzi **art. 47 alin. (5)**, iar alineatul următor, **art. 47 alin. (6)**, conține un argument mai puternic decât cel folosit până acum. Toate trimiterile din acest studiu sunt făcute în numerotarea în vigoare.

CAPITOLUL 1

Patru blocaje și un singur numitor comun.

Fiecare dintre refuzurile pe care le întâlnește operatorul are o formă juridică proprie. Niciunul nu rezistă la lectura textelor.

1. Unitatea care nu adoptă hotărârea de aprobare a taxei

Asociația aprobă tarifele, le comunică membrilor, iar consiliul local nu se pronunță. Uneori proiectul nu este pus pe ordinea de zi; alteori este respins fără motivare. Operatorul rămâne, în aparență, fără titlu de facturare: nu există taxă, deci nu există sursă de plată.

Aparența este falsă. Legea a anticipat exact această pasivitate și a prevăzut o soluție de rezervă, pe care o vom analiza la Capitolul III.

2. Unitatea care susține că nu are contract cu operatorul

Este cea mai frecventă apărare și cea mai ușor de combătut. Ea confundă semnatarul actului cu partea raportului juridic. Răspunsul se află în chiar definiția legală a contractului de delegare și în mecanismul reprezentării directe din Codul civil.

3. Unitatea care tace

Nici hotărâre, nici răspuns, nici plată. Tăcerea este, în dreptul administrativ, un act asimilat: refuzul nejustificat de a soluționa o cerere și faptul de a nu răspunde în termenul legal sunt asimilate actului administrativ unilateral și deschid calea contenciosului.[6] Tăcerea nu este o poziție procesuală; este o faptă atacabilă.

4. Unitatea care invocă propriul litigiu cu asociația

Unitatea administrativ-teritorială se judecă cu asociația — pentru modul de exercitare a mandatului, pentru tarife, pentru repartizarea cantităților — și, pe acest temei, refuză să recunoască efectele contractului față de operator. Argumentul este inoperant: litigiile dintre unitățile membre și asociație au un regim procesual distinct, prevăzut de art. 51 alin. (5) din Legea nr. 51/2006, și nu afectează raportul dintre delegatar și delegat. Excepția de neexecutare nu poate fi invocată într-un raport juridic pe temeiul unui alt raport juridic.

> DE REȚINUT
>
> **Numitorul comun**
>
> Toate cele patru blocaje se sprijină pe aceeași confuzie: identificarea părții contractante cu persoana care a semnat materialmente contractul. Odată ce această confuzie este înlăturată — prin textul legii, nu prin interpretare — apărările se epuizează.

CAPITOLUL 2

Finanțarea serviciului este sarcina unității, nu a operatorului.

Este teza centrală a studiului și punctul din care se citesc toate celelalte texte.

Principiul nu trebuie dedus. El este formulat expres, în mai multe texte care se confirmă reciproc.

Legea nr. 101/2006, republicată — art. 34

Finanțarea cheltuielilor de funcționare, reabilitare și dezvoltare a serviciului de salubrizare (…) se face cu respectarea legislației în vigoare privind finanțele publice locale (…), a principiilor prevăzute la art. 43 alin. (2) din Legea nr. 51/2006 (…), precum și a următoarelor principii: a) **recuperarea integrală de către operatori, prin tarife, taxe de salubrizare sau, după caz, subvenții de la bugetul local, a costurilor de operare** și a investițiilor (…); b) **menținerea echilibrului contractual**.

Legea nr. 101/2006, republicată — art. 47 alin. (6)

(…) contractele de prestări servicii încheiate între operatorii care desfășoară activități de salubrizare pe fluxul deșeurilor municipale conțin numai clauze cu privire la condițiile de recepție și de acceptare a deșeurilor (…) și nu la plata respectivelor servicii, **care se asigură de la bugetele unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale din taxele de salubrizare încasate de la utilizatori**.

Al doilea text este decisiv. Legiuitorul nu spune că plata se asigură „din taxele încasate”, lăsând să se înțeleagă o condiționare. Spune că plata **se asigură de la bugetele unităților administrativ-teritoriale**, iar taxele sunt sursa indicată pentru alimentarea acelui buget. Obligația este a bugetului; colectarea taxei este mijlocul prin care unitatea își procură resursa necesară îndeplinirii ei.

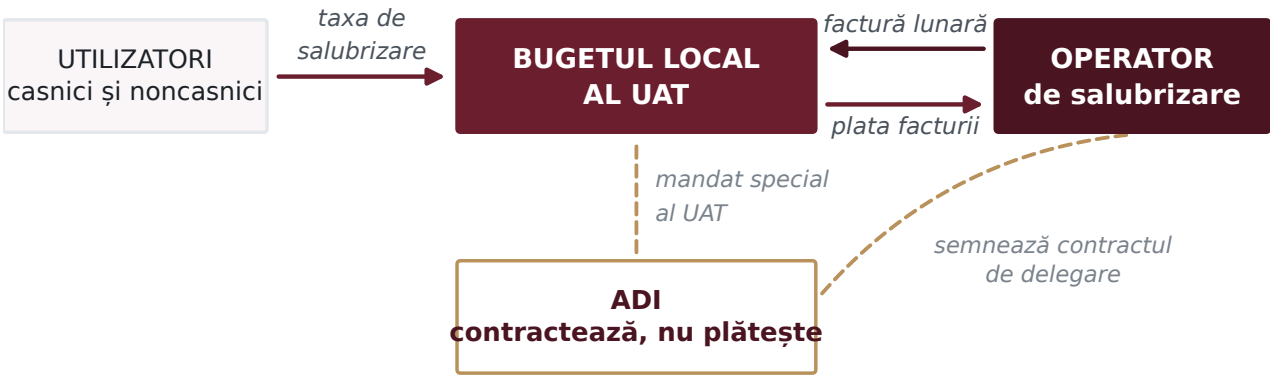
Aceeași logică se regăsește în art. 51 alin. (3) din Legea nr. 101/2006: „Sumele încasate din taxa de salubrizare **se utilizează de către autoritățile administrației publice locale (...) la plata facturilor lunare emise de operator**”. Taxa are destinație legală; ea nu este un venit general al bugetului local, ci o resursă afectată.

SUSȚINE

Consecința practică

Riscul de colectare de la populație este un risc al comunității locale și al autorității care o administrează, nu un risc al operatorului. Operatorul suportă riscul de exploatare — costuri, cantități, performanță —, pentru că acționează „pe riscul și răspunderea sa”. Nu suportă însă riscul ca autoritatea să nu își instituie, să nu își ajusteze sau să nu își încaseze propria taxă. A susține contrariul înseamnă a transforma operatorul în finanțator pe termen nedeterminat al unui serviciu public, ceea ce contrazice atât art. 34 lit. a) din Legea nr. 101/2006, cât și art. 43 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 51/2006.

Figura 1. Traseul legal al banilor în modalitatea de plată prin taxă.

Banii nu trec prin asociație. Traseul lor este utilizator → buget local → operator.

Temei: art. 47 alin. (5) și (6), art. 51 alin. (3) și art. 54 alin. (4) din Legea nr. 101/2006, republicată; art. 10 alin. (4) și (5) și art. 29 alin. (7) din Legea nr. 51/2006.

Sursa: Legea nr. 101/2006, republicată; Legea nr. 51/2006

CAPITOLUL 3

Cadrul legal, în numerotarea în vigoare.

Republicarea din 2023 a schimbat numerele, nu soluțiile. Dar o trimitere greșită într-o cerere de chemare în judecată este o invitație la excepție.

3.1. Tabelul de corespondență al textelor-cheie

Numerotare anterioară republicării din 2023	Numerotare în vigoare	Conținut
art. 24	art. 35	Modalitățile de plată a contravalorii serviciului: tarife, taxe de salubrizare, impozite și taxe locale
art. 25	art. 36	Interdicția aplicării de tarife neaprobate; obiectivele tarifelor aprobate
art. 26	art. 37	Sursele de finanțare a investițiilor; regimul bunurilor de retur
art. 35 alin. (5)	**art. 47 alin. (5)**	Facturarea autorităților administrației publice locale sau a asociației, conform fluxului financiar stabilit prin contractul de delegare
— (text nou)	**art. 47 alin. (6)**	Plata se asigură de la bugetele unităților administrativ-teritoriale din taxele de salubrizare încasate de la utilizatori

Verificarea este simplă și obligatorie înainte de orice acțiune: textul republicat, publicat în Monitorul Oficial nr. 920 din 12 octombrie 2023, este singurul care poate fi citat.[7]

3.2. Cine este delegatar

Legea nr. 51/2006 — art. 29 alin. (7)

Contractul de delegare a gestiunii este un contract încheiat în formă scrisă, prin care **unitățile administrativ-teritoriale, individual sau în asociere, după caz, în calitate de delegatar**, atribuie (…) unui operator, în calitate de delegat (…). **Contractul de delegare a gestiunii poate fi încheiat de asociația de dezvoltare intercomunitară (…) în numele și pe seama unităților administrativ-teritoriale membre, care au calitatea de delegatar.** Contractul de delegare a gestiunii este asimilat actelor administrative și intră sub incidența prevederilor Legii nr. 554/2004 (…).

Textul rezolvă, singur, blocajul al doilea. Calitatea de delegatar este atribuită de lege unităților administrativ-teritoriale, iar posibilitatea asociației de a semna este configurată ca modalitate de exercitare a acestei calități, nu ca substituire în ea. Formula „în numele și pe seama” este formula reprezentării directe.

Aceeași construcție apare în art. 29 alin. (1) — gestiunea delegată se realizează de autoritățile deliberative „ori, după caz, asociațiile de dezvoltare intercomunitară (…), **în numele și pe seama unităților administrativ-teritoriale membre**” — și în statutul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 855/2008, potrivit căruia

unitățile membre „vor avea **împreună** calitatea de delegatar”.[8]

3.3. Ce este asociația de dezvoltare intercomunitară

- **Persoană juridică de drept privat**, structură de cooperare cu statut de utilitate publică recunoscut prin lege, constituită potrivit Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 — art. 10 alin. (2) și (3) din Legea nr. 51/2006.
- **Mandatar**, nu titular de competență proprie: unitățile o pot mandata „să exercite, **pe seama și în numele lor**, dreptul de a delega gestiunea serviciilor” — art. 10 alin. (4); mandatul trebuie să cuprindă „prevederi detaliate și complete privind condițiile de exercitare (…) a mandatului special încredințat”.
- **Cu atribuții limitate**: exercitarea anumitor atribuții este condiționată de „primirea în prealabil a unui mandat special din partea autorităților deliberative” — art. 10 alin. (5).
- **Cu acte supuse contenciosului administrativ**: „Hotărârile adunării generale sunt asimilate actelor administrative și intră sub incidența prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004” — art. 10 alin. (3).
- **Finanțată din contribuțiile membrilor**, iar nu din venituri proprii: art. 6 alin. (5) din Legea nr. 101/2006 — „Asociațiile de dezvoltare intercomunitară având ca scop serviciul de salubrizare se finanțează prin contribuții din bugetele locale ale unităților (…) membre, precum și din alte surse”.

> SUȘINE
>
> **Argumentul patrimonial**
>
> O entitate care nu are, prin lege, venituri afectate plății prețului serviciului nu poate fi debitorul acelui preț. Dacă asociația ar fi debitor, ar trebui să își procure resursa tot de la membri, printr-un mecanism pe care legea nu îl prevede. Acest argument este util mai ales atunci când unitatea administrativ-teritorială invocă faptul că operatorul „ar fi trebuit să cheme asociația”.

3.4. Competențele care nu pot fi mandatate asociației

Aici se află, în opinia noastră, cel mai puternic argument structural al operatorului, și el este insuficient folosit în practică.

Legea nr. 101/2006, republicată — art. 6 alin. (3)

Unitățile administrativ-teritoriale pot mandata (…) asociațiile de dezvoltare intercomunitară (…) să exercite, pe seama și în numele lor, atribuțiile și drepturile prevăzute la alin. (1) și (2), **cu excepția celor prevăzute la alin. (1) lit. a), b), d), f), g), k), l), m), o) privind aprobarea reducerii valorii taxei de salubrizare și lit. ș)**.

Literele k), l) și m) din art. 6 alin. (1) privesc, toate trei, **aprobarea stabilirii, ajustării sau modificării taxei de salubrizare** — inclusiv obligația de a o aproba în termen de cel mult 30 de zile de la comunicarea hotărârii asociației sau a deciziei A.N.R.S.C. Litera ș) privește ajutoarele de la bugetul local pentru plata serviciului. Toate sunt excluse din sfera mandatului.

La acestea se adaugă art. 55 alin. (2) din aceeași lege: „Autoritățile administrației publice locale au **competențe exclusive** cu privire la elaborarea și aprobarea Regulamentului de instituire și administrare a taxei de salubrizare”.

Figura 2. Atribuțiile pe care unitatea administrativ-teritorială nu le poate transfera asociației.

ATRIBUȚII CARE NU POT FI MANDATATE ASOCIAȚIEI — ART. 6 ALIN. (3) DIN LEGEA NR. 101/2006

lit. k)	Aprobarea stabilirii, ajustării sau modificării taxei de salubrizare
lit. l)	Aprobarea taxei în 30 de zile de la comunicarea hotărârii asociației
lit. m)	Aprobarea taxei în 30 de zile de la decizia A.N.R.S.C.
lit. o)	Aprobarea reducerii valorii taxei din sumele încasate de la organizațiile REP
lit. ș)	Ajutoarele lunare de la bugetul local pentru plata serviciului
lit. a), b)	Programele de investiții și de înființare a unor noi sisteme de salubrizare
lit. f), g)	Participarea cu capital sau bunuri; contractarea ori garantarea împrumuturilor
lit. d)	Participarea la constituirea unei asociații de dezvoltare intercomunitară

Cu bordo: atribuțiile prin care se constituie și se mobilizează sursa de plată a serviciului.

Sursa: art. 6 alin. (3) din Legea nr. 101/2006, republicată

DE REȚINUT

De ce contează

Legea a păstrat în mod deliberat la nivelul fiecărui consiliu local tocmai pârghiile prin care se constituie și se mobilizează sursa de plată. Această alegere normativă este incompatibilă cu teza că debitorul ar fi asociația: nu poți fi ținut la plată fără a avea competența de a-ți procura resursa. Reciproc, unitatea administrativ-teritorială nu poate invoca faptul că „asociația se ocupă de tarife” pentru a se dezice de obligația de a institui taxa — este o competență pe care legea i-o interzice să o delege.

3.5. Cum se naște creanța operatorului

Legea nr. 101/2006, republicată — art. 47 alin. (1)

Hotărârea de aprobare a tarifelor adoptată de către autoritatea deliberativă a administrației publice locale sau, după caz, de adunarea generală a asociației de dezvoltare intercomunitară **constituie temei legal pentru emiterea facturii de către operator, fără a fi necesară încheierea vreunui act adițional** la contractul de delegare și/sau la contractul de prestare a serviciului de salubrizare.

Textul înlătură o întreagă categorie de apărări dilatorii: refuzul de a semna actul adițional, invocarea lipsei unei aprobări locale suplimentare, condiționarea facturării de o formalitate ulterioară. Dreptul de a factura se naște din hotărârea de aprobare a tarifelor, iar nu dintr-un acord subsecvent.

3.6. Fluxul financiar și facturarea

Legea nr. 101/2006, republicată — art. 47 alin. (5)

În modalitatea de plată prin taxă, toţi operatorii care desfăşoară activităţi de salubrizare pe fluxul deşeurilor municipale **facturează autorităţile administraţiei publice locale implicate sau, după caz, asociaţia de dezvoltare intercomunitară, conform fluxului financiar stabilit prin contractul de delegare**, numai cu contravaloarea activităţii prestate, calculată pe baza tarifului aprobat (…).

Alineatul (5) trimite la contract pentru stabilirea destinatarului facturii. Alineatul (6) stabileşte însă, imperativ, cine suportă efectiv sarcina: bugetele unităţilor administrativ-teritoriale. Cele două texte nu se contrazic — primul reglementează circuitul documentar, al doilea sursa patrimonială. Chiar dacă fluxul documentar ar trece prin asociație, sarcina rămâne a unităţilor.

3.7. Termenele și penalitățile

2 zile
lucrătoare — termenul în care asociația comunică hotărârea de aprobare a tarifelor [art. 54 alin. (2)]

30 de zile
termenul maxim în care consiliul local aprobă taxa [art. 54 alin. (3)]

15 zile
scadența facturii emise către autoritatea locală [art. 51 alin. (4)]

3×
plafonul taxei pentru utilizatorii fără contract [art. 51 alin. (1)]

Sursa: Legea nr. 101/2006, republicată

Legea nr. 101/2006, republicată — art. 54 alin. (4)

În cazul în care autoritatea deliberativă a unităţii/subdiviziunii administrativ-teritoriale **nu aprobă taxa de salubrizare în termenul de 30 de zile** prevăzut la alin. (3), **operatorii au dreptul să factureze autorităţile administraţiei publice locale la nivelul tarifelor/tarifelor distincte aprobate de asociaţia de dezvoltare intercomunitară**, iar diferenţa dintre sumele facturate de operator şi sumele aferente taxelor plătite de utilizatori **se suportă de la bugetul local** al unităţii/subdiviziunii administrativ-teritoriale în cauză.

Acesta este răspunsul legii la primul blocaj. Pasivitatea consiliului local nu suspendă dreptul de a factura; dimpotrivă, îl declanşează, la nivelul tarifelor aprobate de asociație, iar diferența devine obligație bugetară a unității.

Figura 3. Procedura de aprobare a taxei și soluția legală în caz de pasivitate.

Sursa: art. 54 alin. (2)–(4) din Legea nr. 101/2006, republicată

La scadență se adaugă regimul penalităților: art. 51 alin. (4) din Legea nr. 101/2006 trimite la art. 42 alin. (10) din Legea nr. 51/2006, potrivit căruia penalitățile se datorează începând cu prima zi după scadență, sunt egale cu nivelul dobânzii datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare, nu pot depăși valoarea facturii și **se constituie în venit al operatorului**. Pentru raporturile cu autoritățile contractante rămâne aplicabilă și Legea nr. 72/2013.[9]

3.8. Titlul executoriu

Legea nr. 51/2006 — art. 42 alin. (6^1)

Factura emisă pentru serviciile de utilități publice constituie titlu executoriu.

Textul a fost introdus prin Legea nr. 225/2016 și nu distinge nici după emitent, nici după beneficiar, nici după tipul contractului. Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate într-o cauză izvorâtă tocmai din neplata unei facturi de salubrizare, reținând că legiuitorul a urmărit „recuperarea cu celeritate a contravalorii serviciilor furnizate”, pentru a se putea asigura „continuitatea acestora”.[10]

3.9. Competența de judecată

Legea nr. 51/2006 — art. 51 alin. (3)–(5)

(3) Soluționarea litigiilor contractuale dintre operator și utilizator, inclusiv a celor izvorâte din neplata contravalorii serviciilor furnizate/prestate, se realizează de instanțele competente potrivit legii și se judecă în procedură de urgență. Cererea se introduce la instanțele de judecată în a căror competență teritorială se află domiciliul/sediul utilizatorului.

(4) Soluționarea litigiilor dintre unitățile administrativ-teritoriale sau, după caz, dintre asociațiile de dezvoltare intercomunitară (…) și operatori **în legătură cu atribuirea, încheierea, executarea, modificarea și încetarea contractelor de delegare a gestiunii, precum și a celor privind acordarea de despăgubiri** se realizează potrivit prevederilor Legii nr. 554/2004 (…). Cererea se introduce la **secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărui competență teritorială se află sediul operatorului**.

(5) Litigiile dintre unitățile administrativ-teritoriale membre ale unei asociații de dezvoltare intercomunitară (…) și asociație se soluționează potrivit prevederilor Legii nr. 554/2004 (…). Cererea se introduce la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărui competență teritorială se află **sediul asociației**.

Alineatul (4) este favorabil operatorului: competența teritorială se stabilește după **sediul operatorului**, nu după sediul pârâtului. Alineatul (5) confirmă că litigiul dintre unitate și asociație este un raport distinct, cu instanță distinctă — argument de text împotriva celui de-al patrulea blocaj.

În consolidările mai vechi, textul alin. (4) apare numerotat ca alin. (3^1) sau (4^1); conținutul este același.

CAPITOLUL 4

Testul debitorului în trei pași.

Înainte de orice notificare, răspundeți la trei întrebări. Răspunsurile determină debitorul, temeiul, instanța și tipul acțiunii.

Pasul 1 — Ce prevede contractul despre fluxul financiar

Clauza privind „modul de facturare a contravalorii serviciilor furnizate/prestate direct utilizatorilor și/sau delegatarului” este **clauză obligatorie** a contractului de delegare, potrivit art. 29 alin. (11) lit. l) din Legea nr. 51/2006. Dacă lipsește sau este ambiguă, lacuna se completează cu art. 47 alin. (5) și (6) din Legea nr. 101/2006, iar nu în favoarea autorității.

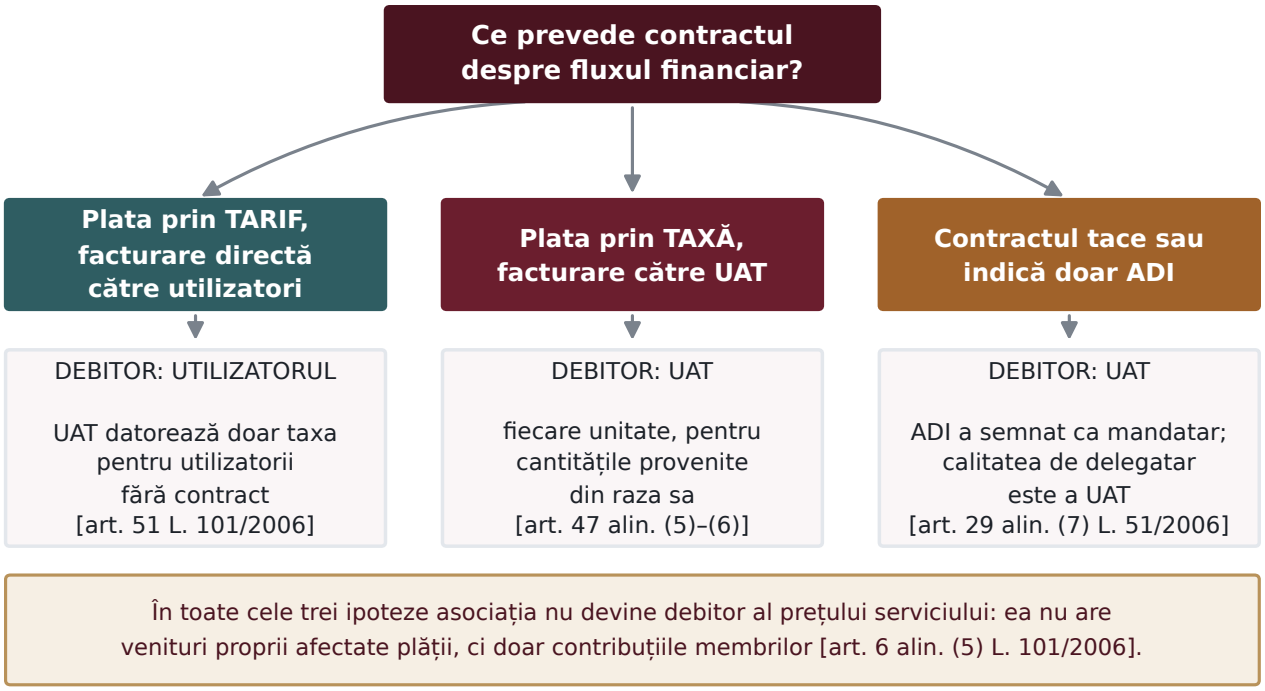
Pasul 2 — Care este modalitatea de plată

Tarif, taxă sau combinație. Aceasta determină cine este utilizatorul-debitor și ce anume poate fi facturat unității administrativ-teritoriale. În modalitatea tarif, unitatea datorează, în principal, contravaloarea prestațiilor pentru utilizatorii fără contract [art. 51 alin. (3) și (4)] și a celor efectuate în beneficiul întregii comunități [art. 35 alin. (1) lit. c)]. În modalitatea taxă, unitatea este destinatarul facturii pentru întreaga prestație aferentă razei sale.

Pasul 3 — Care este conținutul și limita mandatului

Hotărârile de mandatare, actul constitutiv și statutul asociației trebuie să conțină „prevederi detaliate și complete privind condițiile de exercitare (…) a mandatului special încredințat” [art. 10 alin. (4)]. Acestea se solicită și se depun la dosar: ele probează că asociația a acționat ca reprezentant și, implicit, că efectele s-au produs în patrimoniul reprezentatului.

Figura 4. Identificarea debitorului în funcție de configurația contractuală.

Sursa: Legea nr. 101/2006, republicată; Legea nr. 51/2006

Tabloul configurațiilor

Configurație	Debitor	Temei principal	Acțiune și instanță
ADI semnează; plata prin taxă; facturare către UAT	Fiecare UAT, pentru cantitățile din raza sa	art. 29 alin. (7) L. 51/2006; art. 47 alin. (5)–(6) L. 101/2006	Pretenții în contencios administrativ, la tribunalul de la sediul operatorului [art. 51 alin. (4) L. 51/2006] ; alternativ, ordonanță de plată
ADI semnează; consiliul local nu adoptă HCL privind taxa	UAT, la nivelul tarifelor aprobate de ADI	art. 54 alin. (4) L. 101/2006	Facturare imediată la tarifele ADI + acțiune în obligarea consiliului local să adopte hotărârea
ADI semnează; plata prin tarif, facturare directă	Utilizatorii; UAT pentru cei fără contract și pentru prestațiile comunitare	art. 35 alin. (1); art. 51 alin. (1)–(4) L. 101/2006	Acțiuni separate: drept comun împotriva utilizatorilor; contencios administrativ împotriva UAT
Contractul indică ADI ca destinatar al facturii	UAT rămâne debitorul patrimonial	art. 47 alin. (6) L. 101/2006; art. 6 alin. (5) L. 101/2006	Factură către ADI conform fluxului, acțiune împotriva UAT; chemarea ADI în judecată pentru opozabilitate
UAT invocă litigiul său cu ADI	UAT	art. 51 alin. (5) L. 51/2006; principiul relativității	Nu suspendă acțiunea; se invocă distincția de raporturi juridice

CAPITOLUL 5

Jurisprudența: ce este stabilit și ce rămâne divergent.

Prezentăm numai hotărâri a căror existență și al căror conținut au putut fi verificate, cu indicarea sursei. Acolo unde practica este neunitară, o spunem.

5.1. Asociația este mandatar; unitatea administrativ-teritorială are calitate procesuală pasivă

Curtea de Apel Cluj a statuat, într-un litigiu privind executarea unui contract de delegare semnat de o asociație de dezvoltare intercomunitară, în termeni care se transpun integral în materia salubrizării:[11]

Curtea de Apel Cluj, decizia civilă nr. 1139 din 20 septembrie 2019

Faptul că asociația de dezvoltare intercomunitară a încheiat contractul de delegare a gestiunii serviciului (…) ori acte adiționale la acesta în numele și pe seama unității administrativ-teritoriale **nu determină calitatea de parte în raportul juridic care derivă din contract, asociația fiind doar mandatată/împuternicită pentru încheierea actelor juridice**. Dimpotrivă, raportat la competențele lăsate de lege în sarcina sa, la aprobarea actelor încheiate pe seama sa și la faptul că este beneficiarul serviciului public (…), **unitatea administrativ-teritorială are calitate procesuală pasivă în litigiul cu prestatorul serviciului** a cărui gestiune a fost delegată.

În aceeași cauză, acțiunea îndreptată împotriva asociației a fost respinsă, iar excepția lipsei calității procesuale pasive invocate de unitate a fost înlăturată. Curtea a reținut și că „toate obligațiile care decurg din aceste atribuții se află în sarcina exclusivă a UAT (…), inclusiv obligația de plată”.

ATENȚIE

Limita precizării

Hotărârea a fost pronunțată într-un litigiu privind transportul public local, guvernat de Legea nr. 92/2007 coroborată cu Legea nr. 51/2006. Raționamentul este construit pe textul comun — definiția contractului de delegare — și de aceea este transpozabil; dar într-o cerere de chemare în judecată ea trebuie citată ca atare, cu precizarea materiei, pentru a nu oferi pârâtului un argument de distincție facil.

5.2. Apărarea „plătesc doar din ce încasez” a fost respinsă

Într-o cerere de ordonanță de plată formulată de un operator de salubrizare, unitatea administrativ-teritorială a invocat, cumulativ, lipsa calității procesuale pasive, faptul că „plata nu se face din fondurile UAT, ci din sumele colectate de la cetățenii beneficiari ai serviciului”, precum și neîndeplinirea condițiilor de formă ale facturilor. Toate apărările au fost înlăturate, iar cererea a fost admisă.[12]

Instanța a reținut aplicabilitatea art. 29 alin. (6) din Legea nr. 51/2006 — în numerotarea actuală, art. 29 alin. (7) — și a observat că actele încheiate de consiliul local „angajează evident, unitatea administrativ-teritorială, față de ea putându-se realiza obiectul dreptului dedus judecății". Cât privește facturile, a reținut că acestea purtau ștampila și o semnătură de primire.

5.3. Factura emisă către autoritate are caracter de titlu executoriu

Două repere se adaugă aici, cu valoare juridică diferită.

- **Curtea Constituțională, Decizia nr. 603/2020**, a respins excepția de neconstituționalitate a art. 42 alin. (6^1) din Legea nr. 51/2006, într-o cauză izvorâtă din neplata unei facturi de salubrizare, reținând că textul „nu distinge nici după emitenții sau beneficiarii înscrisurilor".[13]
- **Înalta Curte de Casație și Justiție, Decizia nr. 15/2023**, a respins ca inadmisibile sesizările privind interpretarea aceluiași text în privința facturii emise către autoritatea publică în baza unui contract de delegare — dar a reținut, în considerente, că punctele de vedere ale curților de apel „evidențiază existența unei orientări jurisprudențiale majoritare, în sensul că facturile emise pentru serviciile publice constituie titlu executoriu, iar legea nu distinge în privința debitorului care are obligația de plată".[14]

DIVERGENȚĂ

Cum se folosește și cum nu

Decizia nr. 15/2023 este o decizie de inadmisibilitate. Ea **nu** conține o dezlegare obligatorie pe fond și nu poate fi invocată ca atare. Ceea ce poate fi invocat este constatarea de fapt pe care o cuprinde — existența unei orientări majoritare — alături de considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 603/2020. Înalta Curte a consemnat și orientarea minoritară, potrivit căreia facturile emise în baza unui contract de delegare nu ar constitui titlu executoriu, autoritatea fiind autoritate contractantă, iar nu utilizator în sensul Legii nr. 51/2006. Argumentul trebuie anticipat.

5.4. Consiliul local poate fi obligat să adopte hotărârea, retroactiv

Este cel mai util reper recent pentru primul blocaj. Un operator de salubrizare a solicitat obligarea unității administrativ-teritoriale și a consiliului local să aprobe ajustarea tarifelor din contractul de delegare, începând cu data cererii de ajustare. Tribunalul Hunedoara a respins excepția inadmisibilității și a admis cererile; Curtea de Apel Alba Iulia a respins apelurile autorităților și a admis apelurile incidente ale operatorului, extinzând perioada pentru care obligarea operează — într-un caz, „începând cu data de 24.04.2023 și **până la încetarea duratei contractului**".[15]

Hotărârile au fost puse în executare silită, cu somații comunicate unității administrativ-teritoriale și consiliului local și cu stabilirea cheltuielilor de executare, iar primarul a supus ulterior consiliului local proiectul de hotărâre privind ajustarea tarifelor „conform Deciziilor nr. 11/2026 și 12/2026 pronunțate de Curtea de Apel Alba Iulia".

SUSȚINE

Trei lecții operaționale

Prima: cererea de ajustare, înregistrată și probată, fixează data de la care operează obligarea — ceea ce transformă documentul de fundamentare într-un act cu efecte patrimoniale directe. A doua: au fost chemate în judecată **atât unitatea administrativ-teritorială, cât și consiliul local**, iar excepția inadmisibilității a fost respinsă. A treia: hotărârea de obligare este susceptibilă de executare silită, inclusiv prin mecanismul prevăzut de art. 24 și 25 din Legea nr. 554/2004.

5.5. Capcana calității procesuale pasive

Practica este, pe acest punct, neunitară, iar o alegere greșită a pârâtului poate duce la respingerea acțiunii fără analiza fondului.

Hotărâre	Soluția	Consecința practică
Tribunalul Călărași, sent. civ. nr. 424/29.04.2014[16]	Consiliul local **nu** are calitate procesuală pasivă în acțiunea în pretenții; aceasta aparține unității administrativ-teritoriale	În pretenții, pârâtul este UAT, reprezentată prin primar
Tribunalul Buzău, hot. nr. 5/08.10.2015[17]	UAT **nu** are calitate procesuală pasivă în acțiunea de obligare la emiterea hotărârii de ajustare a tarifelor; cererea trebuia adresată consiliului local	În obligarea la adoptarea unui act administrativ, pârâtul este autoritatea deliberativă
Tribunalul Hunedoara și C. Ap. Alba Iulia, 2025–2026[18]	Au fost chemate în judecată **ambele**, iar excepțiile au fost respinse	Soluția prudentă: chemarea în judecată a UAT **și** a consiliului local, cu capete de cerere distincte

APĂRARE

Regula de redactare

Formulați cererea în contradictoriu cu unitatea administrativ-teritorială, prin primar, **și** cu consiliul local, cu capete de cerere diferențiate: obligarea consiliului local la adoptarea hotărârii și obligarea unității administrativ-teritoriale la plata sumelor facturate și a penalităților. Invocați, preventiv, considerentele ambelor orientări. Costul procesual al adăugării unui pârât este neglijabil în raport cu riscul respingerii pe excepție.

5.6. Limita: taxa nu poate fi stabilită arbitrar

Interesul operatorului este ca taxa să fie instituită — dar instituită legal. O taxă nelegală este anulabilă, iar anularea ei readuce blocajul. Curtea de Apel Pitești a anulat dispozițiile unui regulament local care impuneau din oficiu taxa pe baza unui număr prestabilit de persoane pe locuință, reținând că aceasta „a fost stabilită în

mod abstract, în raport cu un număr de persoane invariabil şi stabilit arbitrar (…), fără a ţine cont de serviciul prestat, de persoanele care beneficiază de acest serviciu şi respectiv de cantitatea şi calitatea acestuia”.[19]

Consecința pentru operator: în documentația de fundamentare și în dialogul cu autoritatea, insistați pe corelarea taxei cu cantitățile efectiv gestionate și pe mecanismul de declarare a utilizatorilor, nu pe prezumții fixe. O taxă bine fundamentată este o taxă care supraviețuiește controlului de legalitate.

5.7. Penalitățile: ce se poate și ce nu se mai poate cere

Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit, cu caracter obligatoriu, într-o cauză izvorâtă tocmai dintr-un contract de delegare a gestiunii serviciului de salubrizare în care debitoare era o unitate administrativ-teritorială:[20]

Î.C.C.J., Decizia nr. 28 din 9 februarie 2026

Dispoziţiile art. 1.489 alin. (2) teza a doua din Codul civil, corelat cu art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 13/2011, **nu permit creditorului să obţină în instanţă, de la data cererii de chemare în judecată, dobânda legală calculată asupra daunelor moratorii convenţionale** acumulate de la data scadenţei obligaţiei şi până la data cererii de chemare în judecată, atunci când creanţa neachitată la termen şi care a dat naştere daunelor moratorii are un alt izvor decât contractul de împrumut.

Practic: penalitățile convenționale sau legale se cer integral, de la scadență până la plata efectivă, dar **nu se mai solicită dobândă legală asupra penalităților acumulate**. Un capăt de cerere formulat în acest sens va fi respins, cu consecințe asupra cheltuielilor de judecată. Reține atenția și faptul că, în cauza-sursă, apărarea debitoarei potrivit căreia „suma pretinsă nu este certă, întrucât nu a fost acceptată la plată” nu a împiedicat emiterea ordonanței de plată în primă instanță.

5.8. Calea de atac: o divergență care trebuie anticipată

Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că, în litigiile întemeiate pe Legea nr. 51/2006, cererea se introduce la secția de contencios administrativ a tribunalului de la sediul operatorului, iar calea de atac este **recursul**, nu apelul.[21] În litigiile de la Deva, însă, cauzele au parcurs calea **apelului** în fața Curții de Apel Alba Iulia.[22]

ATENȚIE

Măsura de precauție

Verificați mențiunea privind calea de atac din dispozitivul hotărârii și exercitați calea indicată de instanță, în termenul aferent. Acolo unde dispozitivul este neclar sau contrar art. 51 alin. (4) din Legea nr. 51/2006 coroborat cu art. 20 din Legea nr. 554/2004, formulați calea de atac în termenul cel mai scurt dintre cele posibile. O cale de atac greșit exercitată poate fi recalificată, dar un termen pierdut nu se reface.

5.9. O precizare de metodă

ATENȚIE

Despre citarea hotărârilor

În materialele care circulă în domeniu apar trimiteri la hotărâri pe care nu le-am putut verifica în surse publice — între care o decizie atribuită Curții de Apel Oradea, nr. 201 din 11 martie 2021. Nu am inclus-o în acest studiu. O hotărâre invocată și necontrolabilă este, în fața instanței, mai periculoasă decât absența ei: pârâtul o va verifica. Recomandăm ca fiecare hotărâre citată într-o cerere să fie depusă în copie sau identificată prin număr de dosar și instanță, astfel încât verificarea să fie posibilă.

CAPITOLUL 6

Calificarea juridică a raportului.

Textele spun cine datorează. Doctrina explică de ce, iar explicația este cea care convinge instanța atunci când textele sunt citite superficial.

6.1. Contractul de delegare este un contract administrativ

Calificarea este dată chiar de legiuitor: contractul „este asimilat actelor administrative și intră sub incidența prevederilor Legii nr. 554/2004” [art. 29 alin. (7) din Legea nr. 51/2006] . În literatura de specialitate s-a observat că este vorba despre un contract „esențialmente administrativ, calificat expres de către legiuitor”, care conține clauze exorbitante, de drept public.[23] Gestiunea delegată a fost descrisă ca o „gestiune privată controlată public”: mecanismul prin care o colectivitate publică încredințează prin contract unei întreprinderi sarcina de a asigura, **în contul său**, prestarea serviciului public.[24]

Formula „în contul colectivității publice” are consecințe directe. Serviciul nu încetează să fie al comunității pentru că este prestat de un operator privat; costul lui rămâne un cost public, iar obligația de a-l acoperi rămâne a autorității.

S-a mai subliniat că, în materia contractelor administrative, libertatea contractuală este subordonată principiului priorității interesului public, iar acest principiu trebuie să stea și la baza soluționării litigiilor derivate din aceste contracte.[25] Operatorul poate și trebuie să invoce acest principiu **în favoarea sa**: continuitatea serviciului public — principiu fundamental al serviciilor de utilități publice — este incompatibilă cu subfinanțarea cronică a prestatorului.[26] [27]

6.2. Reprezentarea directă: de ce efectele se produc în patrimoniul unității

Mecanismul prin care asociația semnează „în numele și pe seama” membrilor este reprezentarea directă, reglementată de art. 1295–1300 din Codul civil. Contractul încheiat de reprezentant, în limitele împuternicirii, produce efecte direct între reprezentat și cealaltă parte. Reprezentantul nu devine parte și nu se obligă personal.

Doctrina a observat, de altfel, că textul legii privind delegarea gestiunii se corelează cu art. 829 din Codul civil, potrivit căruia administratorul „își poate delega parțial atribuțiile sau poate împuternici **un terț** să îl reprezinte la încheierea unui act determinat” — terțul împuternicit fiind, în economia Legii nr. 51/2006, chiar asociația de dezvoltare intercomunitară.[28] Calificarea de „terț împuternicit” exclude, prin ea însăși, calitatea de parte.

De aici decurg trei consecințe procesuale: (i) unitatea administrativ-teritorială nu poate invoca lipsa calității de parte; (ii) asociația nu poate fi obligată la plata prețului serviciului, nefiind debitor; (iii) depășirea limitelor mandatului nu se opune operatorului de bună-credință decât în condițiile art. 1297 și 1309 din Codul civil, care protejează terțul contractant.

6.3. Obligațiile unităților sunt divizibile, nu solidare

Este punctul cel mai delicat și cel mai des tratat superficial. Art. 1445 din Codul civil prevede că solidaritatea între debitori nu se prezumă; ea nu există decât dacă este stipulată expres de părți ori prevăzută de lege. Nici Legea nr. 51/2006, nici Legea nr. 101/2006 nu instituie solidaritatea unităților membre ale asociației pentru obligațiile născute din contractul de delegare.

Dimpotrivă, legea sugerează divizibilitatea: art. 47 alin. (4) leagă raporturile de tarifele „prevăzute în contractele de delegare încheiate, individual sau în asociere, de către unitatea/subdiviziunea administrativ-teritorială **de pe raza căreia provin deșeurile**”, iar art. 54 alin. (4) vorbește despre bugetul local „al unității/subdiviziunii administrativ-teritoriale **în cauză**”.

DE REȚINUT

Consecința operațională

Operatorul nu poate urmări o singură unitate pentru întreaga datorie a zonei. În schimb, trebuie să poată proba, pentru fiecare unitate, cantitățile provenite din raza acesteia. De aceea evidența pe unitate — cântăriri, borderouri, rapoarte lunare contrasemnate — nu este o formalitate administrativă, ci condiția de lichiditate a creanței. Soluția contractuală care corectează acest neajuns este stipularea expresă a solidarității, analizată la Capitolul VIII.

6.4. Temeiuri subsidiare

Atunci când contractul este contestat în însăși existența sau opozabilitatea sa, operatorul nu rămâne fără temei. Prestarea efectivă a serviciului în beneficiul comunității locale, însoțită de o diminuare corelativă a patrimoniului operatorului, întrunește condițiile îmbogățirii fără justă cauză (art. 1345–1348 din Codul civil), iar în anumite configurații poate fi analizată și pe temeiul gestiunii de afaceri (art. 1330 și urm.).

Aceste temeiuri se formulează **subsidiar**, niciodată principal: invocarea lor ca temei principal echivalează cu recunoașterea implicită a inexistenței raportului contractual și oferă pârâtului argumentul pe care îl caută.

CAPITOLUL 7

Apărările unității administrativ-teritoriale și răspunsul tehnic.

Opt apărări acoperă, în practică, aproape întreaga cazuistică. Pentru fiecare, temeiul invocat și textul care îl neutralizează.

Apărarea	Ce se invocă	Răspunsul
„Nu avem contract cu operatorul; contractul este cu asociația."	Principiul relativității efectelor contractului	Art. 29 alin. (7) L. 51/2006: unitățile „au calitatea de delegatar". Reprezentare directă — art. 1296 C. civ. Jurisprudență: C. Ap. Cluj, dec. nr. 1139/2019[29]
„Nu am adoptat hotărârea privind taxa, deci nu datorez nimic."	Lipsa sursei de finanțare	Art. 54 alin. (4) L. 101/2006: operatorul facturează la tarifele ADI, diferența se suportă de la bugetul local. Pasivitatea nu creează drepturi
„Plătesc doar din ce încasez de la cetățeni."	Caracterul afectat al taxei	Art. 47 alin. (6) și art. 51 alin. (3) L. 101/2006: obligația este a bugetului. Apărare respinsă: Trib. Bacău, sent. nr. 829/2015[30]
„Factura nu a fost acceptată la plată; creanța nu este certă."	Art. 1013 C. pr. civ.	Art. 42 alin. (6^1) L. 51/2006 — titlu executoriu; art. 47 alin. (1) L. 101/2006 — hotărârea de tarife este temei de facturare. C.C.R., dec. nr. 603/2020[31]
„Tarifele nu au fost aprobate prin act adițional."	Modificarea contractului	Art. 47 alin. (1) L. 101/2006: nu este necesar niciun act adițional
„Ne judecăm cu asociația."	Excepția de neexecutare	Art. 51 alin. (5) L. 51/2006: raport distinct, instanță distinctă. Excepția nu operează între raporturi juridice diferite
„Asociația trebuia chemată în judecată."	Lipsa calității procesuale pasive	Asociația este mandatar, fără venituri afectate plății [art. 6 alin. (5) L. 101/2006] . Ea poate fi chemată pentru opozabilitate, nu ca debitor
„Nu avem credite bugetare aprobate."	Legea nr. 273/2006[32]	Lipsa prevederii bugetare nu stinge obligația și nu constituie caz fortuit; obligația de a prevedea sumele în buget este corelativă obligației legale de finanțare [art. 34 L. 101/2006]

ATAC

Observație privind ultima apărare

Invocarea lipsei creditelor bugetare este, în realitate, recunoașterea obligației însoțită de recunoașterea propriei culpe în a o bugeta. Ea trebuie consemnată ca atare: în corespondență, solicitați expres confirmarea sumei datorate și a motivului neplății. Un răspuns scris în acest sens are valoarea unei recunoașteri de datorie, cu efect întreruptiv de prescripție potrivit art. 2538 din Codul civil.

CAPITOLUL 8

Mecanismul de protecție — arhitectura contractuală.

Majoritatea blocajelor descrise în Capitolul I sunt consecința unor clauze absente. Ele se previn la redactare, nu se repară în instanță.

8.1. Cele nouă clauze care trebuie să existe

1. **Identificarea nominală a delegatarilor.** Preambulul și partea introductivă enumeră fiecare unitate administrativ-teritorială membră, cu mențiunea expresă a calității de delegatar și a hotărârii de mandatare în temeiul căreia asociația semnează. Se anexează hotărârile de mandatare.

2. **Clauza privind fluxul financiar** — obligatorie potrivit art. 29 alin. (11) lit. l) din Legea nr. 51/2006. Se precizează cine primește factura, cine o plătește, din ce sursă și în ce termen, pe fiecare modalitate de plată.

3. **Clauza de solidaritate.** Întrucât solidaritatea nu se prezumă, ea se stipulează expres, în limitele permise de mandatul acordat asociației. Dacă mandatul nu o permite, se obține prin hotărâri individuale ale consiliilor locale.

4. **Clauza de ajustare automată.** Mecanismul, formula și termenele de ajustare se stabilesc în contract, cu trimitere la Ordinul A.N.R.S.C. nr. 640/2022[33], astfel încât ajustarea să nu depindă de bunăvoința unei hotărâri ulterioare.

5. **Clauza privind consecințele neadoptării hotărârii de taxă**, cu preluarea expresă a art. 54 alin. (4) din Legea nr. 101/2006 și cu stabilirea procedurii de facturare în această ipoteză.

6. **Clauza de recunoaștere periodică a soldului.** La fiecare 6 luni, părțile confirmă în scris soldul. Documentul are dublă funcție: probatorie și întreruptivă de prescripție.

7. **Clauza privind evidența pe unitate administrativ-teritorială**: cântărire, borderouri, rapoarte lunare contrasemnate de reprezentantul fiecărei unități, cu prezumția de acceptare în lipsa obiecțiilor într-un termen scurt.

8. **Garanțiile de plată**: scrisoare de garanție bancară, cont de garanție alimentat din taxa colectată, sau cesiunea în favoarea operatorului a creanțelor din taxa de salubrizare, în condițiile legii.

9. **Clauza de suspendare a prestației**, construită cu prudență: art. 42 alin. (11) din Legea nr. 51/2006 permite întreruperea după 45 de zile de la primirea facturii, cu preaviz de 5 zile lucrătoare, însă principiul continuității serviciului public și riscul sancțiunilor de mediu impun exercitarea acestui drept ca ultimă măsură și numai după epuizarea celorlalte.

ATENȚIE

Despre clauza de suspendare

Nu recomandăm întreruperea serviciului ca instrument curent de presiune. Pe lângă riscul contravențional și reputațional, întreruperea poate fi invocată de autoritate ca neexecutare culpabilă și poate declanșa rezilierea, cu pierderea contractului. Clauza are rost ca instrument de negociere și ca element de presiune bugetară; executarea ei efectivă trebuie să rămână excepțională și documentată.

8.2. Angajamentul bugetar anual

Cea mai eficientă măsură preventivă este și cea mai simplă: obligarea contractuală a fiecărei unități de a include în proiectul de buget, până la o dată certă, sumele estimate pentru anul următor, și de a comunica operatorului extrasul din buget. Neîndeplinirea obligației se sancționează contractual, iar comunicarea devine probă a cunoașterii datoriei.

CAPITOLUL 9

Mecanismul de protecție — procedura în șapte pași.

Ordinea contează. Fiecare pas pregătește admisibilitatea pasului următor.

1. **Verificarea dosarului contractual.** Contract, anexe, hotărâri de mandatare, actul constitutiv și statutul asociației, hotărârile de aprobare a tarifelor, dovada comunicării lor către fiecare unitate. Fără aceste documente, nicio acțiune nu este completă.

2. **Notificarea de punere în întârziere**, individualizată pe fiecare unitate, cu indicarea facturilor, a cantităților aferente razei sale, a temeiului legal și a termenului de conformare. Se comunică prin executor judecătoresc sau prin poștă cu confirmare de primire.

3. **Cererea de aprobare a taxei**, adresată consiliului local, cu documentația de fundamentare completă. Data înregistrării acestei cereri este data de la care se poate obține obligarea retroactivă — lecția dosarelor de la Deva.[34]

4. **Plângerea prealabilă**, acolo unde se atacă un act administrativ sau refuzul de a-l emite, în condițiile art. 7 din Legea nr. 554/2004. Pentru refuzul nejustificat și pentru tăcerea administrației, termenele curg potrivit art. 2 alin. (1) lit. h) și i) din aceeași lege.

5. **Facturarea în temeiul art. 54 alin. (4)**, dacă termenul de 30 de zile a expirat fără adoptarea hotărârii. Factura se emite la nivelul tarifelor aprobate de asociație și se comunică cu dovadă de primire.

6. **Acțiunea în instanță**, formulată potrivit matricei din Capitolul X, în contradictoriu cu unitatea administrativ-teritorială **și** cu consiliul local, cu capete de cerere distincte.

7. **Executarea**, fie pe titlul executoriu reprezentat de factură [art. 42 alin. (6^1) din Legea nr. 51/2006], fie pe hotărârea de obligare, inclusiv prin mecanismul amenzii și al penalităților prevăzut de art. 24 și 25 din Legea nr. 554/2004.

DE REȚINUT

Disciplina termenelor

Factura se emite până la data de 15 a lunii următoare prestației; scadența este de 15 zile de la emitere; penalitățile curg din prima zi după scadență. Întârzierea operatorului în emiterea facturii nu îi aduce niciun beneficiu și îi amână scadența. Un calendar intern de facturare și de notificare valorează, în acest domeniu, cât o strategie procesuală.

CAPITOLUL 10

Matricea acțiunilor.

Ce se cere, împotriva cui, pe ce temei, la ce instanță.

Obiectul cererii	Pârât	Temei	Instanță și observații
Obligarea la plata facturilor și a penalităților	UAT, prin primar	art. 29 alin. (7) L. 51/2006; art. 47, 51 L. 101/2006; art. 42 alin. (10) L. 51/2006	Secția de contencios administrativ a tribunalului de la **sediul operatorului** [art. 51 alin. (4) L. 51/2006]
Ordonanță de plată	UAT	art. 1013 și urm. C. pr. civ.; L. 72/2013	Procedură rapidă; utilă când creanța este necontestată în substanță. Nu se cumulează dobândă legală peste penalități[35]
Executare silită pe factură	UAT	art. 42 alin. (6^1) L. 51/2006	Încuviințare la judecătoria de la sediul debitorului; se anticipează contestația la executare

Obiectul cererii	Pârât	Temei	Instanță și observații
Obligarea consiliului local la adoptarea hotărârii privind taxa	Consiliul local; în subsidiar și UAT	art. 6 alin. (1) lit. k)–m), art. 54 alin. (3) L. 101/2006; art. 8 L. 554/2004	Contencios administrativ; obligarea poate opera **retroactiv**, de la data cererii[36]
Obligarea la ajustarea tarifelor	Consiliul local și UAT	art. 47 alin. (1), art. 48 L. 101/2006; Ordinul A.N.R.S.C. nr. 640/2022[37]	Art. 48 L. 101/2006 trimite expres la instanțele de contencios administrativ
Anularea hotărârii AGA a asociației	Asociația	art. 10 alin. (3) L. 51/2006	Contencios administrativ, tribunalul de la **sediul asociației** [art. 51 alin. (5) L. 51/2006]
Despăgubiri pentru dezechilibru contractual	UAT	art. 34 lit. b) L. 101/2006; art. 43 alin. (2) lit. d) L. 51/2006	Se formulează împreună cu cererea principală; necesită expertiză contabilă
Aplicarea amenzii și a penalităților pentru neexecutarea hotărârii	Conducătorul autorității	art. 24 și 25 L. 554/2004	Etapa decisivă atunci când hotărârea de obligare rămâne neexecutată

CAPITOLUL 11

Propuneri de lege ferenda.

Textele existente permit protecția operatorului, dar o fac prin construcție juridică. Patru intervenții punctuale ar face-o directă.

1. **Consacrarea expresă a calității de debitor a unității administrativ-teritoriale.** Completarea art. 47 din Legea nr. 101/2006 cu un alineat potrivit căruia, indiferent de destinatarul documentar al facturii, obligația de plată revine unității administrativ-teritoriale de pe raza căreia provin deșeurile, iar asociația nu dobândește calitatea de debitor al prețului serviciului. Textul ar elimina, printr-o singură frază, cea mai frecventă apărare din practică.

2. **Instituirea solidarității legale** a unităților membre pentru obligațiile născute din contractele de delegare încheiate de asociație în numele și pe seama lor, cu drept de regres între ele proporțional cu cantitățile aferente. Alternativa — stipularea contractuală — depinde de voința aceluiași debitor care refuză plata.

3. **Aprobarea tacită a taxei.** Legea nr. 51/2006 cunoaște deja, la art. 10 alin. (5^1), prezumția de acceptare tacită a mandatului special în lipsa pronunțării în 30 de zile. Extinderea aceleiași soluții la hotărârea privind taxa de salubrizare — astfel încât, la expirarea termenului prevăzut de art. 54 alin. (3), taxa calculată pe baza tarifelor asociației să se considere aprobată — ar transforma dreptul de a factura într-un mecanism automat, fără proces.

4 **Permanentizarea și extinderea mecanismului de compensare.** Compensarea a încetat să fie o propunere: art. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2026[38], pus în aplicare prin Ordinul ministrului finanțelor nr. 1.527/2026[39], a instituit-o efectiv, în circuit închis prin Trezoreria Statului. Ce rămâne de propus este transformarea ei dintr-o măsură conjuncturală într-un instrument permanent, cu ferestre previzibile — mecanismul și limitele sale sunt analizate în Capitolul XII, iar propunerea articulată, cu schiță de text normativ, în Capitolul XIII.

5 **Corelarea mecanismului de compensare cu delegarea prin asociație.** Pentru transportul public de călători, legiuitorul a rezolvat expres situația contractelor încheiate prin asociație; pentru salubrizare nu a prevăzut nimic echivalent. Completarea textului cu o regulă de identificare a creditorului în cazul serviciilor delegate prin asociație ar înlătura singurul obstacol structural care îi ține pe operatorii de salubrizare în afara unui mecanism construit tocmai pentru ei.

SUSȚINE

Observație de sistem

Niciuna dintre aceste propuneri nu transferă costuri suplimentare către bugetele locale. Ele nu creează obligații noi, ci fac exigibilă, fără proces, o obligație pe care legea o prevede deja. Costul actual al sistemului nu este suportat de autorități, ci de operatori — sub forma creditării involuntare a serviciului public — și, în final, de utilizatori, prin tarife care trebuie să includă costul acestei creditări.

CAPITOLUL 12

Mecanismul de compensare din O.U.G. nr. 41/2026.

Un instrument real, cu o fereastră scurtă — și cu o capcană exact în punctul analizat de acest studiu.

Prin art. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2026, publicată în Monitorul Oficial nr. 911 din 30 octombrie 2026[40], și prin Ordinul ministrului finanțelor nr. 1.527 din 5 noiembrie 2026[41], a fost pus în funcțiune un mecanism de compensare în circuit închis, în limita a 2 miliarde de lei: datoriile administrațiilor locale către furnizori se sting concomitent cu datoriile fiscale ale acelorași furnizori către bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat și bugetele fondurilor speciale. Nu intră numerar în contul operatorului; sumele se decontează direct în contul de stingere a creanțelor fiscale deschis pe codul său fiscal.

12.1. Ce intră și ce nu intră

Element	Regula legală	Ce înseamnă pentru operator
Creanța operatorului	Plăți restante **înregistrate în contabilitatea UAT la 30 septembrie 2026 inclusiv** și **raportate potrivit legii**, rezultate din relații cu furnizorii de bunuri, servicii și lucrări [art. 17 alin. (1) lit. a)]	Vechimea facturii este irelevantă. Decisive sunt înregistrarea contabilă la UAT la data de referință și raportarea ei. O factură emisă după 30.09.2026 nu intră
Deconturi justificative	Disponibile numai pentru energie termică și transport de călători [art. 17 alin. (1) lit. b) și c)]	Salubrizarea **nu** beneficiază de această cale; intră exclusiv ca furnizor de servicii, pe plăți restante înregistrate și raportate
Datoria fiscală a operatorului	Obligații fiscale restante și cele care condiționează o înlesnire la plată ori un plan de reorganizare, cuprinse în certificatul de atestare fiscală, **în sold la 30 septembrie 2026 inclusiv** [art. 17 alin. (4) și (13)]	Nu obligațiile curente, ci cele existente la data de referință și nestinse până la eliberarea certificatului
Plafonul acordului	Sumele nu pot depăși obligațiile de plată și obligațiile fiscale [art. 17 alin. (14)] ; în acord, cele două sume trebuie să fie **egale**	Se compensează minimul dintre cele două. Restul creanței rămâne de recuperat pe căile din Capitolul X
Certificatele de atestare fiscală	Se solicită organelor fiscale centrale **de către unitatea administrativ-teritorială**, se eliberează în maximum 2 zile lucrătoare [art. 17 alin. (13)]	Operatorul nu trebuie să îl procure el; trebuie însă să furnizeze datele și să urmărească solicitarea
Insolvența	Cu autorizarea judecătorului-sindic sau avizul administratorului judiciar [art. 17 alin. (5)]	Condiție suplimentară de dosar pentru operatorii în procedură

12.2. Calendarul și riscul de epuizare

Cererea se depune de **unitatea administrativ-teritorială** — nu de operator — la direcția generală regională a finanțelor publice sau la administrația județeană a finanțelor publice, **până la 25 noiembrie 2026 inclusiv**, însoțită de situația obligațiilor de plată, de certificatele de atestare fiscală și de acordurile semnate [art. 17 alin. (6)] . Verificarea teritorială durează maximum 2 zile lucrătoare, repartizarea pe județe de către Ministerul Finanțelor maximum 3 zile lucrătoare.

ATENȚIE

Ordinea cronologică și plafonul

Ministerul Finanțelor înregistrează cererile **în ordinea primirii** și repartizează sumele în limita celor 2 miliarde de lei; cererile pentru care nu mai există sume de repartizat sunt **restituite** [art. 17 alin. (10) și (12)] . Termenul de 25 noiembrie este, așadar, termenul extrem, nu termenul rezonabil: un dosar depus în ultima zi poate fi conform și totuși nefinanțat. Sumele repartizate și neutilizate se retrag la 21 decembrie 2026.

12.3. Capcana delegării prin asociație

Aici mecanismul se întâlnește cu problema analizată în tot acest studiu. Pentru transportul public de călători, legiuitorul a avut în vedere expres contractele de delegare, iar normele metodologice cer, pentru serviciul delegat prin asociație, depunerea contractului de cesiune încheiat până la 30 septembrie 2026. Pentru salubrizare **nu există nicio prevedere echivalentă**.

Consecința este directă: operatorul de salubrizare intră în mecanism numai dacă unitatea administrativ-teritorială îl are înregistrat, în propria contabilitate la 30 septembrie 2026, ca **furnizor propriu**, cu o plată restantă raportată potrivit legii. Dacă unitatea și-a înregistrat datoria față de asociație, dacă nu a înregistrat-o deloc pentru că o contestă, sau dacă nu a raportat-o, operatorul rămâne în afara mecanismului — oricât de certă ar fi creanța lui.

SUSȚINE

Ce rezolvă acest studiu, aplicat la termen

Întrebarea „cine este debitorul” nu mai este, în fereastra deschisă de O.U.G. nr. 41/2026, o chestiune de strategie procesuală pe termen lung. Ea decide dacă operatorul figurează sau nu în situația obligațiilor de plată depuse de unitatea administrativ-teritorială. Testul din Capitolul IV, probele din Capitolul VIII și răspunsurile din Capitolul VII se folosesc, în acest context, nu în fața instanței, ci în fața compartimentului financiar-contabil al primăriei, care trebuie convins să recunoască și să raporteze datoria pe numele operatorului.

12.4. Ce rămâne de făcut după

- Compensarea stinge numai până la concurența datoriei fiscale a operatorului la 30 septembrie 2026. Diferența rămâne creanță exigibilă, cu penalități care curg mai departe.
- Semnarea acordului nu echivalează cu alocarea: acordul este valabil numai sub condiția repartizării sumelor și a încadrării în plafon.
- Acordul nu are efect de novație și nu stinge creanța în partea neacoperită; el nu trebuie redactat astfel încât să poată fi interpretat ca renunțare la rest.

- Pentru unitățile care refuză să intre în mecanism, refuzul scris are valoare probatorie: el atestă cunoașterea datoriei și poate fi folosit ca recunoaștere în sensul art. 2538 din Codul civil.

12.5. Prima fereastră de aplicare și ce demonstrează ea

Experiența directă din cursul ferestrei deschise în noiembrie 2026 infirmă obiecția cea mai des opusă oricărei propuneri de compensare: aceea că unitățile administrativ-teritoriale nu ar fi interesate de un asemenea instrument și că punerea lui în aplicare ar rămâne literă moartă. În realitate, autoritățile locale s-au orientat rapid către procedură, tocmai pentru a scăpa de debite înainte de închiderea exercițiului bugetar.[42]

Constatarea trebuie circumscrisă corect. Ea nu probează dimensiunea sumelor efectiv compensate, nici rata de succes a cererilor, nici distribuția lor teritorială — date care vor putea fi obținute de la Ministerul Finanțelor după închiderea ferestrei. Ceea ce probează este elementul care lipsea oricărei propuneri anterioare: **existența cererii din partea debitorului**.

SUSȚINE

De ce contează pentru propunerea de lege ferenda

Orice mecanism care presupune inițiativa debitorului se lovește, în faza de avizare, de întrebarea dacă debitorul o va exercita. Până în noiembrie 2026, răspunsul era speculativ. După noiembrie 2026 el este verificabil: pusă în fața unei facilități care îi stinge arieratele fără efort bugetar propriu și care îi stinge, în plus, propriile datorii fiscale, autoritatea locală acționează. Argumentul nu mai este că mecanismul **ar putea** funcționa, ci că **a funcționat**. Capitolul următor construiește propunerea pe această bază.

CAPITOLUL 13

Propunere: mecanismul permanent de compensare.

O măsură care a funcționat o dată, sub presiunea sfârșitului de an, merită transformată în instrument previzibil.

13.1. Cele cinci limite ale formulei conjuncturale

Limita	În ce constă	Consecința
Imprevizibilitatea	Mecanismul a apărut printr-o rectificare bugetară, cu norme publicate la 6 noiembrie pentru un termen la 25 noiembrie	Nici operatorul, nici autoritatea locală nu au putut planifica; totul s-a desfășurat în regim de urgență
Data de referință retroactivă	Eligibilitatea s-a raportat la soldul de la 30 septembrie 2026, fixat după consumarea perioadei	Operatorul nu putea ști, la acea dată, că îi este util ca datoria să fie înregistrată și raportată de debitor

Limita	În ce constă	Consecința
Termenul de depunere	Nouăsprezece zile calendaristice de la publicarea normelor	Dosarele incomplete și unitățile cu aparat administrativ redus au fost dezavantajate structural
Ordinea cronologică	Cererile se repartizează în ordinea primirii, iar cele pentru care nu mai există sume se restituie	Accesul devine o cursă; conformitatea dosarului nu garantează finanțarea
Plafonul fix	Două miliarde de lei, fără corelare explicită cu stocul de plăți restante raportat lunar	Dimensionarea nu urmează nevoia reală, ci disponibilul bugetar de moment

13.2. Arhitectura propusă

1. **Ferestre semestriale previzibile.** Două date de referință fixe — 31 martie și 30 septembrie — și un termen de depunere de 45 de zile de la fiecare. Previzibilitatea este diferența dintre o loterie și o politică publică: ea permite operatorului să își planifice fluxul fiscal și autorității locale să își pregătească evidența.

2. **Eligibilitate extinsă la creanțele constatate prin titlu.** Pe lângă plățile restante înregistrate și raportate, să fie eligibile și creanțele constatate prin titlu executoriu ori prin hotărâre judecătorească definitivă. În formula actuală, operatorul este exclus tocmai acolo unde are dreptate: atunci când autoritatea îi contestă creanța și, pe cale de consecință, nu o înregistrează.

3. **Inițiativă alternativă a creditorului.** Cererea să poată fi depusă și de furnizor, cu notificarea unității administrativ-teritoriale și cu dreptul acesteia de a se opune motivat într-un termen scurt. Astăzi, întregul mecanism depinde de diligența exclusivă a debitorului — ceea ce, pentru un creditor aflat în conflict cu el, este o condiție imposibilă.

4. **Regulă de identificare a creditorului la serviciile delegate prin asociație**, după modelul deja existent pentru transportul public de călători, dar aplicabilă tuturor serviciilor de utilități publice delegate prin asociație de dezvoltare intercomunitară — v. secțiunea 13.3.

5. **Plafon corelat cu stocul raportat.** Dimensionarea anuală să pornească de la volumul plăților restante raportate de unitățile administrativ-teritoriale, cu reportarea sumelor neutilizate în fereastra următoare.

6. **Repartizare proporțională în caz de depășire**, iar nu cronologică. Dacă cererile conforme depășesc plafonul, sumele să se repartizeze proporțional, urmând ca diferența să fie preluată în fereastra următoare. Conformitatea dosarului trebuie să conteze mai mult decât ora depunerii.

7. **Transparență.** Publicarea, după fiecare fereastră, a numărului de cereri depuse, a sumelor solicitate și repartizate, pe județe. Fără aceste date, evaluarea instrumentului rămâne anecdotică.

13.3. Corelarea cu delegarea prin asociație

Pentru transportul public de călători, legiuitorul a rezolvat problema printr-o soluție punctuală: depunerea contractului de cesiune prin care asociația a cesionat operatorului dreptul asupra sumelor de încasat de la unitățile membre. Soluția este corectă în principiu, dar insuficientă ca tehnică: ea presupune un act încheiat anterior datei de referință, pe care operatorul nu îl poate procura retroactiv.

Propunerea este înlocuirea ei cu o regulă de drept, aplicabilă tuturor serviciilor delegate prin asociație: **atunci când contractul de delegare a fost încheiat de asociație în numele și pe seama unităților administrativ-teritoriale membre, creditorul obligației de plată este operatorul, iar debitorul este unitatea administrativ-teritorială pe raza căreia a fost prestat serviciul**, indiferent de modul în care a fost operată înregistrarea contabilă. O asemenea regulă nu creează drepturi noi — ea doar transpune în planul procedurii fiscale ceea ce art. 29 alin. (7) din Legea nr. 51/2006 stabilește deja în planul dreptului material.

13.4. Obiecțiile previzibile

Obiecția	Răspunsul
„Premiază rău-platnicii."	Mecanismul nu iartă datoria, ci o plătește. Nu reduce obligația autorității, ci o execută. Penalitățile de întârziere rămân datorate, iar accesul poate fi condiționat de raportarea corectă a arieratelor și de îndeplinirea obligației legale de a institui taxa de salubrizare [art. 54 din Legea nr. 101/2006]
„Costă bugetul de stat."	Nu este un transfer net: statul încasează simultan creanțe fiscale în cuantum egal. Pentru partea care stinge obligații fiscale, impactul este de trezorerie, nu de sold
„Afectează disciplina financiară."	Disciplina este deja încălcată — arieratele există și cresc cu penalități. Mecanismul le face vizibile și le lichidează, în locul acumulării lor tăcute
„Ar putea constitui ajutor de stat."	Este plata unei datorii certe către creditorul ei, la valoare nominală. Operatorul nu primește niciun avantaj economic peste ceea ce i se datorează, iar selectivitatea lipsește: mecanismul este deschis tuturor furnizorilor aflați în aceeași situație
„Se poate repeta oricând prin rectificare."	Se poate, dar repetarea aleatorie nu produce efectul principal. Un operator nu își poate construi politica fiscală pe ipoteza unei rectificări; o autoritate locală nu își poate bugeta pe ea. Previzibilitatea este ea însăși valoarea adăugată a propunerii

13.5. Schiță de text

Propunere de articol

(1) Anual, prin legea bugetului de stat, se alocă sume defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru echilibrarea bugetelor locale, destinate stingerii, în circuit închis, a plăților restante ale unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale, ale instituțiilor publice finanțate integral sau parțial din bugetul local și ale spitalelor publice din rețeaua autorităților administrației publice locale către furnizorii de bunuri, servicii și lucrări, concomitent cu stingerea obligațiilor fiscale ale acestor furnizori.

(2) Datele de referință sunt 31 martie și 30 septembrie ale fiecărui an. Cererile se depun în termen de 45 de zile de la data de referință.

(3) Sunt eligibile plățile restante înregistrate în contabilitatea entităților prevăzute la alin. (1) la data de referință și raportate potrivit legii, precum și creanțele constatate prin titlu executoriu sau prin hotărâre judecătorească definitivă.

(4) Cererea se depune de unitatea administrativ-teritorială sau, în lipsa demersului acesteia în primele 30 de zile ale termenului prevăzut la alin. (2), de către furnizor, cu notificarea unității administrativ-teritoriale, care se poate opune motivat în termen de 5 zile lucrătoare.

(5) În cazul serviciilor de utilități publice a căror gestiune a fost delegată prin contract încheiat de asociația de dezvoltare intercomunitară în numele și pe seama unităților administrativ-teritoriale membre, calitatea de creditor aparține operatorului, iar calitatea de debitor aparține unității administrativ-teritoriale pe raza căreia serviciul a fost prestat.

(6) Dacă totalul cererilor conforme depășește suma alocată, repartizarea se face proporțional, iar diferențele se preiau în fereastra următoare.

(7) Ministerul Finanțelor publică, în termen de 30 de zile de la încheierea fiecărei ferestre, numărul cererilor depuse, sumele solicitate și sumele repartizate, defalcate pe județe.

Textul este o schiță de lucru, destinată dezbaterii în cadrul organizațiilor patronale din domeniu și al dialogului cu Ministerul Finanțelor și cu Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației. El nu epuizează corelările necesare cu Legea nr. 273/2006 și cu Codul de procedură fiscală.

ANEXA 1

Notificare de punere în întârziere.

Structură orientativă, de adaptat la configurația contractuală concretă.

MODELUL 1

Către: Unitatea Administrativ-Teritorială [•], prin Primar / **Spre știință:** Consiliul Local al [•]; Asociația de Dezvoltare Intercomunitară [•]

Obiect: Punere în întârziere privind plata contravalorii serviciului de salubrizare prestat în perioada [•] și solicitare de aprobare a taxei de salubrizare

1. **Raportul juridic.** Prin Contractul de delegare a gestiunii nr. [•] / [data], încheiat de Asociația de Dezvoltare Intercomunitară [•] **în numele și pe seama unităților administrativ-teritoriale membre**, în temeiul Hotărârii Consiliului Local al [•] nr. [•] / [data] de acordare a mandatului special, subscrisa a dobândit calitatea de delegat, iar unitatea dumneavoastră calitatea de **delegatar**, potrivit art. 29 alin. (7) din Legea nr. 51/2006.

2. **Prestația.** În perioada [•] au fost gestionate [•] tone de deșeuri provenind de pe raza unității dumneavoastră, conform rapoartelor lunare și borderourilor de cântărire anexate, necontestate până la prezenta.

3. **Temeiul facturării.** Tarifele au fost aprobate prin Hotărârea A.G.A. a Asociației nr. [•] / [data], comunicată unității dumneavoastră la [data]. Potrivit art. 47 alin. (1) din Legea nr. 101/2006, republicată, această hotărâre constituie temei legal pentru emiterea facturii, fără a fi necesar vreun act adițional.

4. **Obligația de plată.** Potrivit art. 47 alin. (6) și art. 51 alin. (3) din Legea nr. 101/2006, republicată, plata se asigură de la bugetul unității administrativ-teritoriale, iar sumele încasate din taxa de salubrizare se utilizează la plata facturilor lunare emise de operator.

5. **[Dacă nu a fost adoptată hotărârea privind taxa]** Termenul de 30 de zile prevăzut de art. 54 alin. (3) din Legea nr. 101/2006 a expirat la [data]. În temeiul art. 54 alin. (4), subscrisa facturează la nivelul tarifelor aprobate de Asociație, diferența urmând a fi suportată de la bugetul local.

6. **Solicitări.** Vă solicităm ca, în termen de [•] zile: (a) să achitați suma de [•] lei, reprezentând contravaloarea facturilor nr. [•], și suma de [•] lei, reprezentând penalități calculate potrivit art. 42 alin. (10) din Legea nr. 51/2006; (b) să înscrieți pe ordinea de zi a primei ședințe proiectul de hotărâre privind aprobarea taxei de salubrizare, conform documentației de fundamentare anexate; (c) în caz de neplată, să ne comunicați în scris suma recunoscută ca datorată și motivul neachitării.

7. **Consecințe.** În lipsa conformării, vom proceda la executarea silită în temeiul art. 42 alin. (6^1) din Legea nr. 51/2006, factura constituind titlu executoriu, și/sau la sesizarea secției de contencios administrativ a Tribunalului [•], competentă potrivit art. 51 alin. (4) din Legea nr. 51/2006, cu solicitarea obligării la plată, la penalități și la cheltuieli de judecată.

ANEXA 2

Clauză-model privind fluxul financiar și debitorul.

De inserat în contractele noi și de propus prin act adițional în cele existente.

MODELUL 2

Art. [•] — Calitatea părților, fluxul financiar și obligația de plată

(1) Părțile constată și recunosc că prezentul contract este încheiat de Asociație **în numele și pe seama** unităților administrativ-teritoriale enumerate în Anexa [•], care au, potrivit art. 29 alin. (7) din Legea nr. 51/2006, **calitatea de delegatar**. Asociația acționează exclusiv în calitate de mandatar și nu dobândește, prin semnarea prezentului contract, calitatea de debitor al prețului serviciului.

(2) Operatorul emite factura lunară [către fiecare unitate administrativ-teritorială / către Asociație, care o transmite în termen de 2 zile lucrătoare fiecărei unități], pentru cantitățile provenite de pe raza fiecăreia, stabilite conform evidenței prevăzute la art. [•].

(3) Obligația de plată revine fiecărei unități administrativ-teritoriale, de la bugetul propriu, potrivit art. 47 alin. (6) și art. 51 alin. (3) din Legea nr. 101/2006, republicată. [**Variantă cu solidaritate**, dacă mandatul o permite: Unitățile administrativ-teritoriale se obligă **solidar** la plata sumelor facturate, cu drept de regres proporțional cu cantitățile aferente razei fiecăreia.]

(4) Factura se achită în termenul de scadență de 15 zile de la data emiterii. Neachitarea atrage penalități potrivit art. 42 alin. (10) din Legea nr. 51/2006, care se constituie în venit al Operatorului.

(5) În cazul în care autoritatea deliberativă a unei unități administrativ-teritoriale nu aprobă taxa de salubrizare în termenul prevăzut de art. 54 alin. (3) din Legea nr. 101/2006, Operatorul facturează acea unitate la nivelul tarifelor aprobate de Asociație, iar diferența dintre sumele facturate și sumele aferente taxelor plătite de utilizatori se suportă de la bugetul local, potrivit art. 54 alin. (4) din aceeași lege.

(6) Fiecare unitate administrativ-teritorială se obligă să prevadă în proiectul de buget anual, până la data de [•], sumele estimate datorate Operatorului pentru anul următor și să comunice Operatorului extrasul corespunzător, în termen de 10 zile de la aprobarea bugetului.

(7) Semestrial, până la data de [•], părțile confirmă în scris soldul creanțelor. Confirmarea constituie recunoaștere de datorie în sensul art. 2538 din Codul civil.

(8) Niciun litigiu dintre o unitate administrativ-teritorială și Asociație nu suspendă și nu afectează obligațiile asumate față de Operator prin prezentul contract.

CHECK-LIST

Dosarul înainte de acțiune.

Dacă unul dintre aceste documente lipsește, procurați-l înainte de a formula cererea.

- [ ] Contractul de delegare, cu toate anexele obligatorii prevăzute de art. 29 alin. (10) din Legea nr. 51/2006
- [ ] Hotărârile consiliilor locale de acordare a mandatului special către asociație
- [ ] Actul constitutiv și statutul asociației, în forma în vigoare la data încheierii contractului
- [ ] Hotărârea A.G.A. de aprobare a tarifelor și dovada comunicării ei către fiecare unitate, cu data
- [ ] Hotărârile consiliilor locale privind taxa de salubrizare — sau dovada că nu au fost adoptate în termenul de 30 de zile
- [ ] Documentația de fundamentare a tarifelor, întocmită potrivit Ordinului A.N.R.S.C. nr. 640/2022
- [ ] Facturile, cu dovada comunicării și a datei primirii
- [ ] Evidența cantităților pe fiecare unitate administrativ-teritorială: borderouri, bonuri de cântar, rapoarte lunare
- [ ] Corespondența purtată cu fiecare unitate, inclusiv eventualele recunoașteri scrise ale datoriei
- [ ] Notificarea de punere în întârziere și dovada comunicării
- [ ] Plângerea prealabilă, acolo unde este cerută de art. 7 din Legea nr. 554/2004
- [ ] Calculul penalităților, pe factură și pe zi de întârziere, cu verificarea plafonului egal cu valoarea facturii
- [ ] Verificarea faptului că nu se solicită dobândă legală asupra penalităților acumulate[43]

SURSE

Surse.

Legislație în forma în vigoare la 19 noiembrie 2026, jurisprudență verificată și literatură de specialitate.

Legislație

- Legea serviciului de salubrizare a localităţilor nr. 101/2006, republicată în M. Of. nr. 920 din 12 octombrie 2023, cu modificările şi completările ulterioare
- Legea serviciilor comunitare de utilităţi publice nr. 51/2006, republicată în M. Of. nr. 121 din 5 martie 2013, cu modificările şi completările ulterioare, ultima dată prin O.U.G. nr. 7/2026 (M. Of. nr. 146 din 25 februarie 2026)
- O.U.G. nr. 41/2026 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2026, M. Of. nr. 911 din 30 octombrie 2026 — art. 17
- Ordinul ministrului finanţelor nr. 1.527 din 5 noiembrie 2026 pentru punerea în aplicare a prevederilor art. 17 alin. (3)-(19) din O.U.G. nr. 41/2026, publicat în M. Of. la 6 noiembrie 2026, cu anexele nr. 1-7
- Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare
- Legea nr. 273/2006 privind finanţele publice locale, cu modificările şi completările ulterioare
- Legea nr. 72/2013 privind măsurile pentru combaterea întârzierii în executarea obligaţiilor de plată
- Codul civil — art. 829, 1295–1300, 1309, 1330 şi urm., 1345–1348, 1443–1446, 1489, 1535, 2538
- O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările şi completările ulterioare
- H.G. nr. 855/2008 pentru aprobarea actului constitutiv-cadru şi a statutului-cadru ale asociaţiilor de dezvoltare intercomunitară cu obiect de activitate serviciile de utilităţi publice
- Ordinul preşedintelui A.N.R.S.C. nr. 640/2022 (M. Of. nr. 984 şi 984 bis din 11 octombrie 2022), cu modificările şi completările ulterioare

Jurisprudență

- Curtea Constituțională, Decizia nr. 603 din 16 iulie 2020, M. Of. nr. 1278 din 22 decembrie 2020
- Î.C.C.J., Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Decizia nr. 28 din 9 februarie 2026 (obligatorie)
- Î.C.C.J., Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Decizia nr. 15 din 13 martie 2023 (inadmisibilitate; considerente)
- Î.C.C.J., Secția a II-a civilă, decizia nr. 763 din 29 martie 2023
- Curtea de Apel Cluj, Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 1139 din 20 septembrie 2019
- Curtea de Apel Alba Iulia, deciziile nr. 11/2026 şi nr. 12/2026 (dosarele nr. 2418/97/2023 şi nr. 2419/97/2023)

- Curtea de Apel Pitești, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 96 din 25 ianuarie 2023
- Tribunalul Hunedoara, sentințele civile nr. 598/CA din 29 decembrie 2025 și nr. 51/CA din 2026
- Tribunalul Bacău, sentința civilă nr. 829 din 17 iunie 2015
- Tribunalul Călărași, sentința civilă nr. 424 din 29 aprilie 2014
- Tribunalul Buzău, hotărârea nr. 5 din 8 octombrie 2015

Doctrină

- Oliviu Puie, „Gestiunea delegată a serviciilor de utilități publice”, Revista „Dreptul” nr. 9/2012, pp. 142–167
- Oliviu Puie, „Contractele administrative în contextul noului Cod civil și al noului Cod de procedură civilă”, Editura Universul Juridic
- Anca Jeanina Niță, „Arbitrabilitatea litigiilor izvorâte din contracte administrative”, Universul Juridic, 2018
- Alexandra-Eszter Vasiu, „Serviciul public — contractul administrativ”, Revista Universul Juridic nr. 6/2021, pp. 52–61
- Constantin Mihalescu, Alexandra Mădălina Vicol, „Unele aspecte procedurale sesizate în cazul soluționării litigiilor izvorâte din executarea contractelor administrative”, Revista Universul Juridic, 2024
- Viorel Terzea, „Contractele administrative și Codul civil. Interesul public versus interesul privat”, Revista Română de Drept Privat, 2024

NOTE

Note și trimiteri.

1. Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121 din 5 martie 2013, cu modificările și completările ulterioare; ultima intervenție avută în vedere: Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2026, publicată în Monitorul Oficial nr. 146 din 25 februarie 2026 (art. XXII). ↩
2. Legea serviciului de salubrizare a localităților nr. 101/2006, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 920 din 12 octombrie 2023, cu modificările și completările ulterioare. Republicarea a renumerotat integral textul: trimiterile din lucrările anterioare republicării nu mai corespund. ↩
3. Curtea Constituțională, Decizia nr. 603 din 16 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1278 din 22 decembrie 2020, par. 13–20. Excepția fusese ridicată din oficiu de Judecătoria Cluj-Napoca într-o cauză având ca obiect recuperarea unui debit din prestarea unor servicii de salubrizare. ↩
4. Tribunalul Bacău, Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal, sentința civilă nr. 829 din 17 iunie 2015. ↩
5. Tribunalul Hunedoara, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, sentința civilă nr. 598/CA din 29 decembrie 2025 (dosar nr. 2419/97/2023) și sentința civilă nr. 51/CA din 2026 (dosar nr. 2418/97/2023); Curtea de Apel Alba Iulia, deciziile nr. 12/2026 și nr. 11/2026 pronunțate în aceleași dosare. Datele sunt preluate din referatul de aprobare al Primarului municipiului Deva la proiectul de hotărâre privind aprobarea ajustării tarifelor la contractul de concesiune nr. 33573/09.11.2009, publicat în registrul pentru evidența hotărârilor autorității deliberative. ↩
6. Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. ↩
7. Legea serviciului de salubrizare a localităților nr. 101/2006, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 920 din 12 octombrie 2023, cu modificările și completările ulterioare. Republicarea a renumerotat integral textul: trimiterile din lucrările anterioare republicării nu mai corespund. ↩

8. Hotărârea Guvernului nr. 855/2008 pentru aprobarea actului constitutiv-cadru și a statutului-cadru ale asociațiilor de dezvoltare intercomunitară cu obiect de activitate serviciile de utilități publice, cu modificările și completările ulterioare. ↩
9. Legea nr. 72/2013 privind măsurile pentru combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată a unor sume de bani rezultând din contracte încheiate între profesioniști și între aceștia și autorități contractante. ↩
10. Curtea Constituțională, Decizia nr. 603 din 16 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1278 din 22 decembrie 2020, par. 13–20. Excepția fusese ridicată din oficiu de Judecătoria Cluj-Napoca într-o cauză având ca obiect recuperarea unui debit din prestarea unor servicii de salubrizare. ↩
11. Curtea de Apel Cluj, Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 1139 din 20 septembrie 2019, publicată în culegerea de decizii relevante a Curții de Apel Cluj, trimestrul al III-lea 2019. Litigiul privea serviciul de transport public local, guvernat de Legea nr. 92/2007 și de Legea nr. 51/2006; raționamentul este construit pe art. 30 alin. (6) din Legea nr. 51/2006 — în numerotarea actuală, art. 29 alin. (7). ↩
12. Tribunalul Bacău, Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal, sentința civilă nr. 829 din 17 iunie 2015. ↩
13. Curtea Constituțională, Decizia nr. 603 din 16 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1278 din 22 decembrie 2020, par. 13–20. Excepția fusese ridicată din oficiu de Judecătoria Cluj-Napoca într-o cauză având ca obiect recuperarea unui debit din prestarea unor servicii de salubrizare. ↩
14. Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Decizia nr. 15 din 13 martie 2023, par. 53–59. Sesizările au fost respinse ca inadmisibile pentru lipsa condiției noutății; dezlegarea pe fond nu a fost dată, însă considerentele constată existența orientării jurisprudențiale majoritare. ↩
15. Tribunalul Hunedoara, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, sentința civilă nr. 598/CA din 29 decembrie 2025 (dosar nr. 2419/97/2023) și sentința civilă nr. 51/CA din 2026 (dosar nr. 2418/97/2023); Curtea de Apel Alba Iulia, deciziile nr. 12/2026 și nr. 11/2026 pronunțate în aceleași dosare. Datele sunt preluate din referatul de aprobare al Primarului municipiului Deva la proiectul de hotărâre privind aprobarea ajustării tarifelor la contractul de concesiune nr. 33573/09.11.2009, publicat în registrul pentru evidența hotărârilor autorității deliberative. ↩
16. Tribunalul Călărași, sentința civilă nr. 424 din 29 aprilie 2014, pronunțată în dosarul nr. 7450/202/2013. ↩
17. Tribunalul Buzău, hotărârea nr. 5 din 8 octombrie 2015, pronunțată în dosarul nr. X/114/2014. ↩
18. Tribunalul Hunedoara, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, sentința civilă nr. 598/CA din 29 decembrie 2025 (dosar nr. 2419/97/2023) și sentința civilă nr. 51/CA din 2026 (dosar nr. 2418/97/2023); Curtea de Apel Alba Iulia, deciziile nr. 12/2026 și nr. 11/2026 pronunțate în aceleași dosare. Datele sunt preluate din referatul de aprobare al Primarului municipiului Deva la proiectul de hotărâre privind aprobarea ajustării tarifelor la contractul de concesiune nr. 33573/09.11.2009, publicat în registrul pentru evidența hotărârilor autorității deliberative. ↩
19. Curtea de Apel Pitești, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 96 din 25 ianuarie 2023, pronunțată în dosarul nr. .../109/2021, prin care au fost anulate dispozițiile privind impunerea din oficiu a taxei de salubrizare pe baza unui număr prestabilit de persoane pe locuință. ↩
20. Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Decizia nr. 28 din 9 februarie 2026, pronunțată în Dosarul nr. 3.869/117/2024 al Tribunalului Cluj. Obligatorie potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă. Cauza-sursă privea tocmai un contract de delegare a gestiunii serviciului de salubrizare, iar debitoare era o unitate administrativ-teritorială. ↩
21. Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția a II-a civilă, decizia nr. 763 din 29 martie 2023, astfel cum a fost prezentată în comunicarea publică a soluției. ↩
22. Tribunalul Hunedoara, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, sentința civilă nr. 598/CA din 29 decembrie 2025 (dosar nr. 2419/97/2023) și sentința civilă nr. 51/CA din 2026 (dosar nr. 2418/97/2023); Curtea de Apel Alba Iulia, deciziile nr. 12/2026 și nr. 11/2026 pronunțate în aceleași dosare. Datele sunt preluate din referatul de aprobare al Primarului municipiului Deva la proiectul de hotărâre privind aprobarea ajustării tarifelor la contractul de concesiune nr. 33573/09.11.2009, publicat în registrul pentru evidența hotărârilor autorității deliberative. ↩
23. Anca Jeanina Niță, „Arbitrabilitatea litigiilor izvorâte din contracte administrative”, Universul Juridic, 15 iunie 2018. ↩
24. Oliviu Puie, „Gestiunea delegată a serviciilor de utilități publice”, în Revista „Dreptul” nr. 9/2012, pp. 142–167. ↩
25. Constantin Mihalescu, Alexandra Mădălina Vicol, „Unele aspecte procedurale sesizate în cazul soluționării litigiilor izvorâte din executarea contractelor administrative”, Revista Universul Juridic, 6 ianuarie 2024. ↩
26. Alexandra-Eszter Vasiu, „Serviciul public — contractul administrativ”, în Revista Universul Juridic nr. 6, iunie 2021, pp. 52–61. ↩
27. Viorel Terzea, „Contractele administrative și Codul civil. Interesul public versus interesul privat”, Revista Română de Drept Privat, 9 septembrie 2024. ↩

28. Oliviu Puie, „Gestiunea delegată a serviciilor de utilităţi publice”, în Revista „Dreptul” nr. 9/2012, pp. 142–167. ↩
29. Curtea de Apel Cluj, Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 1139 din 20 septembrie 2019, publicată în culegerea de decizii relevante a Curții de Apel Cluj, trimestrul al III-lea 2019. Litigiul privea serviciul de transport public local, guvernat de Legea nr. 92/2007 şi de Legea nr. 51/2006; raționamentul este construit pe art. 30 alin. (6) din Legea nr. 51/2006 — în numerotarea actuală, art. 29 alin. (7). ↩
30. Tribunalul Bacău, Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal, sentința civilă nr. 829 din 17 iunie 2015. ↩
31. Curtea Constituțională, Decizia nr. 603 din 16 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1278 din 22 decembrie 2020, par. 13–20. Excepția fusese ridicată din oficiu de Judecătoria Cluj-Napoca într-o cauză având ca obiect recuperarea unui debit din prestarea unor servicii de salubrizare. ↩
32. Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare. ↩
33. Ordinul preşedintelui A.N.R.S.C. nr. 640/2022 privind aprobarea Normelor metodologice de stabilire, ajustare sau modificare a tarifelor pentru activităţile de salubrizare, precum şi de calculare a tarifelor/taxelor distincte pentru gestionarea deşeurilor şi a taxelor de salubrizare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 984 şi 984 bis din 11 octombrie 2022, cu modificările și completările ulterioare. ↩
34. Tribunalul Hunedoara, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, sentința civilă nr. 598/CA din 29 decembrie 2025 (dosar nr. 2419/97/2023) și sentința civilă nr. 51/CA din 2026 (dosar nr. 2418/97/2023); Curtea de Apel Alba Iulia, deciziile nr. 12/2026 și nr. 11/2026 pronunțate în aceleași dosare. Datele sunt preluate din referatul de aprobare al Primarului municipiului Deva la proiectul de hotărâre privind aprobarea ajustării tarifelor la contractul de concesiune nr. 33573/09.11.2009, publicat în registrul pentru evidența hotărârilor autorităţii deliberative. ↩
35. Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Decizia nr. 28 din 9 februarie 2026, pronunțată în Dosarul nr. 3.869/117/2024 al Tribunalului Cluj. Obligatorie potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă. Cauza-sursă privea tocmai un contract de delegare a gestiunii serviciului de salubrizare, iar debitoare era o unitate administrativ-teritorială. ↩
36. Tribunalul Hunedoara, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, sentința civilă nr. 598/CA din 29 decembrie 2025 (dosar nr. 2419/97/2023) și sentința civilă nr. 51/CA din 2026 (dosar nr. 2418/97/2023); Curtea de Apel Alba Iulia, deciziile nr. 12/2026 și nr. 11/2026 pronunțate în aceleași dosare. Datele sunt preluate din referatul de aprobare al Primarului municipiului Deva la proiectul de hotărâre privind aprobarea ajustării tarifelor la contractul de concesiune nr. 33573/09.11.2009, publicat în registrul pentru evidența hotărârilor autorităţii deliberative. ↩
37. Ordinul preşedintelui A.N.R.S.C. nr. 640/2022 privind aprobarea Normelor metodologice de stabilire, ajustare sau modificare a tarifelor pentru activităţile de salubrizare, precum şi de calculare a tarifelor/taxelor distincte pentru gestionarea deşeurilor şi a taxelor de salubrizare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 984 şi 984 bis din 11 octombrie 2022, cu modificările și completările ulterioare. ↩
38. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2026 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2026, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 911 din 30 octombrie 2026, art. 17. ↩
39. Ordinul ministrului finanțelor nr. 1.527 din 5 noiembrie 2026 pentru punerea în aplicare a prevederilor art. 17 alin. (3)-(19) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2026, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 931 din 6 noiembrie 2026, cu normele metodologice și formularele din anexele nr. 1-7. ↩
40. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2026 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2026, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 911 din 30 octombrie 2026, art. 17. ↩
41. Ordinul ministrului finanțelor nr. 1.527 din 5 noiembrie 2026 pentru punerea în aplicare a prevederilor art. 17 alin. (3)-(19) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2026, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 931 din 6 noiembrie 2026, cu normele metodologice și formularele din anexele nr. 1-7. ↩
42. Observație de practică, rezultată din interacțiunea directă cu unitățile administrativ-teritoriale în cursul primei ferestre de aplicare (noiembrie 2026). La data redactării, Ministerul Finanțelor nu publicase date centralizate privind numărul cererilor depuse și sumele repartizate; acestea pot fi solicitate ulterior închiderii ferestrei, în temeiul Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public. ↩
43. Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Decizia nr. 28 din 9 februarie 2026, pronunțată în Dosarul nr. 3.869/117/2024 al Tribunalului Cluj. Obligatorie potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă. Cauza-sursă privea tocmai un contract de delegare a gestiunii serviciului de salubrizare, iar debitoare era o unitate administrativ-teritorială. ↩

DESPRE STUDIU

Operatorul semnează cu asociația, dar este plătit — sau nu este plătit — de fiecare primărie în parte. Studiul arată de ce legea așază obligația de finanțare a serviciului în sarcina unității administrativ-teritoriale, nu a operatorului și nu a asociației, cum se identifică debitorul în fiecare configurație contractuală, ce au decis instanțele și ce mecanism contractual și procesual protejează operatorul. Un capitol final analizează mecanismul de compensare deschis prin art. 17 din O.U.G. nr. 41/2026 și capcana pe care delegarea prin asociație o creează în aplicarea lui. Trimiterile la Legea nr. 101/2006 sunt făcute în numerotarea republicării din 2023.

ATENȚIE · DE REȚINUT · SUSȚINE · DIVERGENȚĂ · APĂRARE · ATAC

radu&asociații
Veritas, Fiducia, Sapientia.

S.C.P.A. RADU ȘI ASOCIAȚII
Str. Nerva Traian nr. 16, bl. M35, sc. 3, et. 5, ap. 77, sector 3, București
Tel.: +40 785 276 357 · Fax: +40 21 456 11 97
mihai@radusiasociatii.ro · radusiasociatii.ro

Studiul are caracter informativ și reflectă legislația în vigoare la 19 noiembrie 2026. Nu constituie consultanță juridică pentru un caz concret.